

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Otwarcie na świat: międzynarodowa współpraca naukowo-techniczna

57. uważa, że współpraca w zakresie badań i rozwoju może przyczynić się do osiągnięcia poszczególnych milenijnych celów rozwoju, i w związku z tym wyraża przekonanie, że ważne jest dostosowanie unijnej polityki w dziedzinie współpracy naukowej do jej polityki zagranicznej oraz programów pomocy na rzecz rozwoju;

58. wzywa Komisję do umocnienia współpracy w dziedzinie badań w celu wspierania dialogu, pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju gospodarczo-społecznego; wyraża przekonanie, że współpraca taka umożliwi ponadto UE podejmowanie niezwykle ważnych wyzwań, jak np. trwały rozwój regionalny, opieka zdrowotna, bezpieczeństwo żywności czy zmiany klimatyczne;

59. wzywa Komisję do zainicjowania, wdrożenia i wspierania środków służących zwiększeniu udziału naukowców z krajów rozwijających się w międzynarodowych projektach współpracy naukowej oraz badań i rozwoju, a także do wspierania dostępu do istniejącej własności intelektualnej na całym świecie; podkreśla wagę pozyskiwania dla UE kadry naukowej także z krajów trzecich, zwłaszcza z krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa, między innymi poprzez szybszą transpozycję dyrektywy Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych⁽¹⁾, przy jednoczesnym uwzględnieniu wszystkich potrzeb naukowców; popiera przedłożoną przez Komisję propozycję stworzenia systemu niebieskiej karty, który miałby dużą wartość dla zatrudnionych w sektorze naukowo-technicznym niewchodzącym w zakres stosowania dyrektywy;

60. pragnie, by Europejska Przestrzeń Badawcza — w perspektywie swojego otwarcia na świat — przyznała uprzywilejowane miejsce najbardziej oddalonym regionom oraz krajom i terytoriom zamorskim w celu wykorzystania zalet i bogactw, jakie oferują te regiony europejskie lub stowarzyszone, poprzez włączenie ich w spójny sposób w działania w zakresie współpracy naukowej i technologicznej w ramach „sieci doskonałości”;

61. jest zdania, że powinno się zachęcać do udziału w Europejskiej Przestrzeni Badawczej kraje sąsiadujące z UE oraz kraje bardziej związane z priorytetami geopolitycznymi UE, jak np. kraje basenu Morza Śródziemnego, Europy Wschodniej, Afryki i Ameryki Łacińskiej, poprzez dalsze promowanie porozumień o współpracy naukowej i technologicznej;

62. jest zdania, że powinno się zachęcać do udziału w „szerszej” Europejskiej Przestrzeni Badawczej kraje bardziej związane z priorytetami geopolitycznymi UE, jak np. kraje basenu Morza Śródziemnego, która to przestrzeń może stopniowo poszerzać swoje systemy koordynacji, reguły dzielenia się wiedzą oraz mobilność naukowców poza ścisłymi granicami UE i stowarzyszonych z nią krajów;

*
* *

63. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15.

Sytuacja w Iranie

P6_TA(2008)0031

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie Iranu

(2009/C 68 E/02)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, zwłaszcza rezolucje dotyczące sprawy programu jądrowego i przestrzegania praw człowieka, w szczególności rezolucje przyjęte w dniach 13 października 2005 r.⁽¹⁾ i 17 listopada 2005 r.⁽²⁾, swoją rezolucję z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie konfrontacji między Iranem i wspólnotą międzynarodową⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie Iranu⁽⁴⁾,

— uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Iranu, a w szczególności konkluzje z dnia 14 grudnia 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 E z 28.9.2006, str. 111.

⁽²⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 468.

⁽³⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, str. 145.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0488.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 1696(2006), 1737(2006), 1747(2007) w sprawie irackiego programu jądrowego,
- uwzględniając plan pracy MAEA-Iran uzgodniony przez Iran i Międzynarodową Agencję Energii Atomowej z dnia 21 sierpnia 2007 r., mający na celu wyjaśnienie kwestii związanych z irańskim programem jądrowym (zawartym w załączniku INFIRC/711 do sprawozdania Rady Gubernatorów MAEA (GOV/2007/48) z dnia 30 sierpnia 2007 r. zatytułowanego „Wdrożenie porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w Islamskiej Republice Iranu”),
- uwzględniając sprawozdania Rady Gubernatorów MAEA, w szczególności sprawozdanie (GOV/2007/58) z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wdrożenia porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w Islamskiej Republice Iranu i odpowiednie postanowienia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ 1737 (2006) i 1747 (2007),
- uwzględniając sprawozdanie zawierające ocenę wywiadu Stanów Zjednoczonych dotyczącą irańskich planów jądrowych i potencjału jądrowego, opublikowane w dniu 3 grudnia 2007 r., oraz oświadczenie dyrektora generalnego MAEA dr Mohameda ElBaradei w tej sprawie (komunikat prasowy 2007/22),
- uwzględniając rezolucję 61/176 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 19 grudnia 2006 r., a w szczególności rezolucję 62/168 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie stanu praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając drugie posiedzenie międzyparlamentarne Parlamentu Europejskiego i parlamentu Islamskiej Republiki Iranu, które odbyło się w Teheranie w dniach od 8 — 9 grudnia 2007 r.,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji Rady, złożone w imieniu UE w dniu 25 stycznia 2008 r. w sprawie wyroków śmierci w Iranie,
- uwzględniając art. 103 ust. 4 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że art. IV Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT) stanowi, iż „żadne z postanowień niniejszego układu nie może być interpretowane jako naruszające niezbywalne prawo wszystkich stron układu do prowadzenia badań, produkcji i wykorzystania energii jądrowej dla celów pokojowych, bez uszczerbku dla artykułów I i II niniejszego układu i zgodnie z nimi”,
- B. mając na uwadze, że Iran nie zawiesił dotychczas wszelkiej działalności związanej ze wzbogacaniem i przetwarzaniem materiałów jądrowych ani nie ratyfikował protokołów dodatkowych do Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, czego wymagały rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ 1696(2006), 1737(2006) i 1747(2007) w celu przywrócenia pewności co do całkowicie pokojowego charakteru irańskiego programu jądrowego,
- C. mając na uwadze, że dr El Baradei w swoim najnowszym sprawozdaniu z dnia 15 listopada 2007 r. stwierdził, że poczyniono postępy we wdrażaniu zabezpieczeń MAEA w Iranie oraz że Iran przedstawił dodatkowe informacje na temat przeszłych aspektów swojego programu jądrowego; mając jednak na uwadze, że podkreślił on, iż potrzebna jest dalsza współpraca, aby wyjaśnić bieżącą działalność, w tym pochodzenie śladów wysoko wzbogaconego uranu znalezionych przez inspektorów w obiektach jądrowych, oraz mając na uwadze, że wezwał on Iran do jak najszybszego wdrożenia protokołu dodatkowego,
- D. mając na uwadze, że w rozmowach przeprowadzonych w dniu 12 stycznia 2008 r. w Teheranie z dr ElBaradeim przywódcy irańscy zgodzili się odpowiedzieć w ciągu czterech tygodni na wszystkie pozostałe pytania dotyczące przeszłych działań ich kraju w zakresie energii jądrowej,
- E. mając na uwadze, że w sprawozdaniu zawierającym ocenę wywiadu USA, ustalono, że Iran zawiesił w 2003 r. program produkcji broni jądrowej i nie wznowił go do połowy 2007 r., chociaż występują obawy co do wzbogacania uranu i jego ewentualnego wykorzystania w przyszłości do produkcji broni jądrowej; mając na uwadze, że publikacja tego sprawozdania wyeliminowała możliwość podjęcia wyprzedzających działań zbrojnych przeciw Iranowi przed zakończeniem kadencji prezydenta USA George'a Busha,

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

- F. mając na uwadze, że przywódcy G8 na swoim dorocznym spotkaniu na szczycie w dniach 6 — 8 czerwca 2007 r. podkreślili znaczenie opracowania i wdrożenia mechanizmu wielostronnego podejścia do działalności związanej z produkcją paliwa jądrowego stanowiącą rozwiązanie alternatywne dla krajowej działalności związanej ze wzbogacaniem i przetwarzaniem materiałów jądrowych,

Prawa człowieka

- G. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie wykonywania praw obywatelskich i korzystania ze swobód politycznych w Islamskiej Republice Iranu pogorszyła się w ciągu ostatnich dwóch lat, zwłaszcza od czasu wyborów prezydenckich w czerwcu 2005 r., mimo że Iran w ramach różnych międzynarodowych instrumentów w tej dziedzinie zobowiązał się do wspierania i ochrony praw człowieka i podstawowych wolności,
- H. mając na uwadze, że w ostatnich latach, a szczególnie w ostatnich miesiącach gwałtownie wzrosła w Iranie liczba egzekucji, w tym dokonywanych na nieletnich, często przez publiczne powieszenie,
- I. mając na uwadze, że odnotowano potwierdzone przypadki egzekucji, często w formie publicznego powieszenia lub ukamienowania, przypadki tortur lub niehumanitarnego traktowania więźniów, systematycznego i arbitralnego długotrwałego przetrzymywania w pojedynczej celi, więzienia w tajnych ośrodkach, okrutnego, niehumanitarnego i poniżającego traktowania lub karania, w tym stosowania chłosty lub amputacji, a także bezkarność osób winnych łamania praw człowieka,
- J. mając na uwadze nasilenie brutalnych represji wobec przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, użytkowników Internetu, nauczycieli, intelektualistów, kobiet, studentów, działaczy związkowych oraz osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych, językowych lub innych,
- K. mając na uwadze rosnącą dyskryminację i prześladowania mniejszości wyznaniowych lub etnicznych, takich jak Azerowie, sufici i sunnici, a także dalsze naruszanie ich praw kulturalnych i obywatelskich; mając na uwadze, że członkowie niektórych mniejszości, np. mieszkańcy Ahwazu, Kurdowie czy Beludźowie są nawet poddawani torturom i zabijani w egzekucjach,
- L. mając na uwadze, że członkowie wspólnoty religijnej bahaitów nie mogą praktykować swojej wiary, padają ofiarą poważnych prześladowań i są pozbawieni niemal wszystkich praw obywatelskich (np. praw własności i dostępu do szkolnictwa wyższego), a ich miejsca kultu są niszczone,
- M. mając na uwadze, że kilka działaczek zaangażowanych w obronę praw kobiet jest lub było prześladowanych za udział w kampanii „milion podpisów”, której celem jest zniesienie przepisów dyskryminujących kobiety oraz przekazanie tychże podpisów parlamentowi krajowemu (madżlis), mając na uwadze, że Iran wciąż nie jest stroną Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,
- N. mając na uwadze, że setki profesorów usunięto ze stanowisk dydaktycznych, zarzucając im nadmierną świeckość, a wielu studentów aresztowano w związku z protestami, takimi jak udział w demonstracjach popierających Dzień Studentów Uniwersytetu Narodowego w dniu 7 grudnia 2007 r.,
- O. mając na uwadze, że rejestracja kandydatów w wyborach do irańskiego parlamentu (madżlis), które odbędą się w marcu 2008 r., zakończyła się w dniu 10 stycznia 2008 r., że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ogłosi decyzje z dnia 22 stycznia 2008 r. oraz że Rada Strażników Rewolucji, która sprawuje nadzór nad ważnością wyborów w świetle konstytucji, jest uprawniona do zdyskwalifikowania kandydatów,

Stosunki UE-Iran

- P. mając na uwadze, że w grudniu 2003 r. Iran zawiesił kompleksowy dialog między UE a Iranem, a od czerwca 2004 r. nie odbyło się żadne spotkanie między UE a Iranem w ramach dialogu na temat praw człowieka,
- Q. mając na uwadze, że stosunki UE z Iranem w ostatnich latach opierały się na potrójnym podejściu obejmującym negocjacje w sprawie porozumienia o handlu i współpracy, dialog polityczny i dialog na temat praw człowieka, przy czym tych trzech aspektów nie można traktować oddzielnie,

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Program jądrowy

1. potwierdza, że ryzyko rozprzestrzeniania broni, jakie stwarza irański program jądrowy, nadal jest dla UE i społeczności międzynarodowej źródłem poważnych obaw, co bardzo wyraźnie stwierdzono w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa ONZ 1696(2006), 1737(2006) i 1747(2007); ubolewa w związku z tym, że Iran nadal nie stosuje się do międzynarodowych zobowiązań w zakresie zawieszenia wszelkiej działalności związanej ze wzbogacaniem i przetwarzaniem materiałów jądrowych;
2. wyraża poparcie dla starań podejmowanych przez UE w celu znalezienia w drodze negocjacji z Iranem długoterminowego rozwiązania kwestii programu jądrowego i podkreśla istotną rolę, jaką ma odegrać MAEA;
3. zauważa postępy poczynione w zakresie wdrażania planu działań MAEA-Iran oraz ponawia apel do Iranu o przywrócenie przejrzystości swojego programu jądrowego poprzez udzielenie MAEA wyczerpujących, jasnych i wiarygodnych odpowiedzi, o wyjaśnienie wszystkich pozostałych kwestii i obaw dotyczących programu, w tym spraw o potencjalnym znaczeniu wojskowym, o pełne wdrożenie postanowień porozumienia o zabezpieczeniach całkowitych, w tym ustaleń uzupełniających, oraz o ratyfikowanie i wdrożenie protokołu dodatkowego;
4. potwierdza pełne poparcie dla rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ przyjętych w ramach art. 41 rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych; popiera wyżej wymienione konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 grudnia 2007 r.; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte na spotkaniu ministrów spraw zagranicznych stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, Niemiec i wysokiego przedstawiciela UE ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB), które odbyło się w Berlinie w dniu 22 stycznia 2008 r., dotyczące nowego projektu rezolucji w sprawie Iranu i przewidujące kolejne środki, a także fakt, że społeczność międzynarodowa zachowuje wspólne podejście w tej sprawie;
5. ponownie wyraża opinię, że rozwiązanie kwestii obecnej eskalacji działalności jądrowej jest możliwe i że nie powinno się rozważać podjęcia akcji zbrojnej; wyraża poparcie dla starań podejmowanych przez dr ElBaradeia, aby do marca 2008 r. rozwiązać z Iranem wszystkie nierozstrzygnięte kwestie; wzywa administrację Stanów Zjednoczonych oraz pozostałe zaangażowane w sprawę podmioty do zarzucenia skierowanej przeciwko Iranowi retoryki odwołującej się do rozwiązania zbrojnego oraz do polityki zmiany ustroju;
6. odnotowuje przedstawione niedawno wyniki oceny wywiadu USA dotyczącej irańskiego wojskowego i cywilnego programu jądrowego; uważa, że wyniki te potwierdzają prowadzoną przez UE politykę dwutorowego podejścia mającą na celu przekonanie Iranu na drodze dyplomatycznej do zastosowania się w pełni do formułowanych przez MAEA żądań wiarygodnego i kontrolowanego zaniechania potencjalnego powiązania programu cywilnego z celami wojskowymi;
7. dlatego też wzywa Iran do bezzwłocznego rozpoczęcia kolejnej rundy negocjacji na temat przyszłego ukierunkowania jego programu jądrowego oraz do zawieszenia wszelkich działań dotyczących wzbogacania materiałów jądrowych; wzywa Stany Zjednoczone, biorąc pod uwagę ich sukces dyplomatyczny w negocjacjach z Koreą Północną, do bezpośredniego udziału wraz z UE w negocjacjach z Iranem, gdyż Stany Zjednoczone mają możliwość zaoferowania dodatkowych gwarancji bezpieczeństwa, zwłaszcza w systemie wielostronnym pod egidą MAEA z siedzibą w Wiedniu;
8. wzywa do podjęcia wiarygodnych wielostronnych kroków zmierzających do rozbrojenia jądrowego poprzez wzmocnienie Układu NPT, a także wzywa UE do objęcia przewodnictwa w działaniach mających na celu przełamanie obecnego impasu w negocjacjach dotyczących rozbrojenia jądrowego;
9. podkreśla znaczenie współpracy z USA, Rosją, Chinami i krajami niezaangażowanymi w celu rozwiązania uzupełniających koncepcji osiągnięcia kompleksowego porozumienia z Iranem w sprawie jego infrastruktury jądrowej i jej wykorzystania, z uwzględnieniem obaw Iranu dotyczących bezpieczeństwa;
10. uważa, iż takie kompleksowe porozumienie powinno pomóc utworzyć trwały regionalny system bezpieczeństwa obejmujący Indie, Pakistan i inne potęgi jądrowe, a także wyraża przekonanie, że Iran jako podmiot regionalny winien przyjąć na siebie odpowiedzialność;
11. wzywa społeczność międzynarodową do poważnej refleksji nad opracowaniem nowych wielostronnych ram wykorzystywania energii jądrowej, gwarantujących dostawy paliw jądrowych i minimalizujących zagrożenie rozprzestrzeniania broni, zgodnie z propozycją MAEA;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Prawa człowieka

12. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu pogorszenia stanu praw człowieka w Iranie w ciągu ostatnich lat; apeluje do władz Iranu o przestrzeganie zobowiązań wynikających z międzynarodowych standardów praw człowieka i z instrumentów ratyfikowanych przez Iran, poprzez propagowanie wartości uniwersalnych i przyznanie wszystkim osobom prawa do wykonywania ich praw obywatelskich i swobód politycznych, a także przypomina swoją wyżej wymienioną rezolucję w tej sprawie z dnia 25 października 2007 r.;

13. z całą stanowczością potępia wyroki śmierci i egzekucje przeprowadzane w Iranie, zwłaszcza wyroki nakładane na młodych przestępców i na nieletnich lub na nich wykonywane, oraz nalega, by władze irańskie stosowały do nieletnich uznane na arenie międzynarodowej gwarancje prawne, takie jak Konwencja ONZ o prawach dziecka;

14. jest głęboko zaniepokojony faktem, że w ostatnim roku w Iranie gwałtownie nasiliły się represje wobec organizacji społeczeństwa obywatelskiego; wzywa władze Iranu do położenia kresu brutalnym represjom wobec obrońców praw kobiet, działaczek zaangażowanych w kampanię „milion podpisów”, ruchów studenckich, obrońców praw mniejszości, intelektualistów, nauczycieli, dziennikarzy, użytkowników Internetu i działaczy związków zawodowych, zwłaszcza Mansura Osanloo oraz Mahmuda Salehiego, oraz wzywa do uwolnienia tych wszystkich, którzy zostali uwięzieni z powodu pokojowego wyrażania swoich opinii;

15. 15 zdecydowanie potępia stracenie w Iranie w dniu 30 stycznia 2008 r. o godz. 4 czasu lokalnego działacza politycznego Ahwazu – Zamela Bawi'ego — dziewiętnastego działacza Ahwazu straconego w ciągu ostatnich 12 miesięcy i wzywa irański rząd do zaniechania egzekucji obywatela Holandii i działacza praw człowieka Faleha Abdulaha al-Mansouri'ego oraz zarejestrowanych przez UNHCR uchodźców Rasoula Ali'ego Mazrei i Saida Saki'ego, którym zapewniono przesiedlenie do Norwegii oraz do zezwolenia im na wyjazd do krajów ich obywatelstwa lub kraju, w którym są uchodźcami; wzywa także do uwolnienia dziennikarzy kurdyjskich Abdolvaheda „Hiwy” Botimara i Adnana Hassanpoura, skazanych na karę śmierci;

16. wzywa władze irańskie do usunięcia z prawa i z praktyki wszelkich form tortur, w tym wyjątkowo niehumanitarnych egzekucji, i innych metod okrutnego, nieludzkiego i poniżającego traktowania lub karnania, do stania na straży należytych procedur prawnych i do położenia kresu bezkarności osób winnych łamania praw człowieka; wzywa władze Iranu, by nie zwlekając wprowadziły zmiany w kodeksie karnym w celu przekształcenia moratorium na ukamienowanie w ostateczny zakaz;

17. z zadowoleniem przyjmuje wyżej wymienioną rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ 62/149, wzywającą do wprowadzenia ogólnoswiatowego moratorium jako kroku na drodze do zniesienia kary śmierci; wzywa Iran do zastosowania niedawno przyjętej rezolucji w sprawie wprowadzenia moratorium na egzekucje;

18. wzywa władze irańskie do przestrzegania uznanych na arenie międzynarodowej gwarancji prawnych dla osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych, językowych lub innych, bez względu na to, czy zostały one oficjalnie uznane, czy nie; zdecydowanie potępia obecny brak poszanowania praw mniejszości i wzywa do umożliwienia mniejszościom wykonywania wszystkich praw przyznanych w irańskiej konstytucji i w prawie międzynarodowym; wzywa władze irańskie do postępowania w zgodzie z konstytucją i do usunięcia z prawa i z praktyki wszelkich form dyskryminacji i innych form łamania praw osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych, językowych i innych, takich jak Arabowie, Azerowie, Beludźowie, Kurdowie, bahaici, chrześcijanie, żydzi, sufici i sunnici; wzywa zwłaszcza do zniesienia obowiązującego de facto zakazu praktykowania bahaizmu;

19. potępia represje wobec przeciwników politycznych, obrońców praw człowieka, dziennikarzy, użytkowników Internetu, nauczycieli, intelektualistów, kobiet, studentów, działaczy związkowych oraz osób należących do mniejszości religijnych, etnicznych, językowych lub innych; wzywa władze irańskie, by zaprzętały nękania, zastraszania i prześladowania tych obywateli oraz by bezwarunkowo zwolniły wszystkich więźniów sumienia;

20. wzywa Radę i Komisję, aby nadal badały sytuację w zakresie praw człowieka w Iranie i aby w pierwszej połowie 2008 r. przedłożyły Parlamentowi kompleksowe sprawozdanie w tej sprawie, zawierające propozycje projektów, które mogłyby zostać sfinansowane w ramach europejskiego instrumentu na rzecz demokracji i praw człowieka;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

21. wyraża poparcie dla wszystkich demokratycznych sił politycznych i dla społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza stowarzyszeń kobiecych i studenckich, które pomimo nasilających się represji toczą w Iranie – bez użycia przemocy – walkę o demokrację i prawa człowieka;

22. oczekuje od władz Iranu, że wykonają spoczywający na nich obowiązek odpowiedzialności za procedurę kontroli kandydatów w zbliżających się wyborach krajowych w sposób gwarantujący wolne i sprawiedliwe wybory;

Stosunki UE-Iran

23. podkreśla, że możliwość zawarcia w przyszłości porozumienia o handlu i współpracy między Iranem a UE będzie uzależniona od zdecydowanej poprawy sytuacji panującej w Iranie pod względem poszanowania praw człowieka oraz od pełnej współpracy Iranu z MAEA, a także od dostarczenia obiektywnych gwarancji co do pokojowego charakteru programu jądrowego Iranu;

24. odnotowuje decyzję brytyjskiej komisji odwoławczej ds. zakazanych organizacji z dnia 30 listopada 2007 r. wzywającą brytyjskiego sekretarza stanu do natychmiastowego usunięcia Organizacji Mudżahedinów Ludowych Iranu z listy zakazanych organizacji;

25. przyjmuje do wiadomości orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 12 grudnia 2006 r. ⁽¹⁾;

26. wzywa Komisję do przedłożenia komunikatu na temat stanu stosunków UE-Iran oraz perspektyw rozwoju tych stosunków oraz wzywa obie strony do wznowienia dialogu dotyczącego praw człowieka równoległe do negocjacji na temat porozumienia o handlu i współpracy, które może zostać zawarte, jeżeli Iran poczyni niezbędne postępy w dziedzinie praw człowieka oraz w kwestii programu jądrowego;

27. wzywa Komisję do ustanowienia delegacji do Iranu w celu wspierania dialogu z władzami i ze społeczeństwem obywatelskim oraz w celu intensyfikacji stosunków, szczególnie w zakresie pomocy dla uchodźców i zwalczania handlu narkotykami;

*

* *

28. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiemu przedstawicielowi ds. WPZiB, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, przewodniczącym Rady Bezpieczeństwa ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, dyrektorowi generalnemu MAEA, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

⁽¹⁾ Sprawa T-228/02, Zb. Orzeczeń 2006, p.II-4665.

Wyniki Konferencji w sprawie zmian klimatu (Bali)

P6_TA(2008)0032

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie wyników Konferencji w sprawie zmian klimatu (Bali) (COP 13 i COP/MOP 3)

(2009/C 68 E/03)

Parlament Europejski,

— uwzględniając zbliżającą się trzynastą konferencję stron (COP 13) Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) oraz trzecią konferencję stron – posiedzenie stron protokołu z Kioto (COP/MOP 3), które odbyły się na Bali (Indonezja) w dniach od 3 do 15 grudnia 2007 r.,

— uwzględniając wnioski zamieszczone w czwartym sprawozdaniu z oceny sporządzonym przez Międzyrządowy Zespół ds. Zmian Klimatu (IPCC), opublikowanym w Walencji (Hiszpania) dnia 17 listopada 2007 r.,